

میلاذ پیکانی

مهم ترین دغدغه کاربران ویندوز این است: ارتقاء بدهیم یا خیر. ۱۲۲ اکتبر امسال، قطعا ورق دیگری از تاریخ کامپیوتر ورق خواهد خورد، چرا که ویندوز ۷ عرضه می شود. با نگاه به کامپیوترهایمان، چه ویندوز اکس پی پیر اما سریع را داشته باشد، یا ویستای زیبا و کند، این که ارتقاء بدهیم یا نه، قطعا ساعتی از وقت ما را به خود اختصاص خواهد داد.

نسخه های پیش از عرضه ویندوز ۷ تاکنون تاثیر مناسبی روی مخاطب گذاشته اند، بازدهی، پایداری و قابلیت استفاده در ویندوز هفت بسیار بهتر شده است. تطابق سخت افزاری، بزرگترین مشکلی که ویندوز ویستا با مشتریان داشت، برداشته شده است. ویندوز ۷ کوچک تر و سبک تر از ویندوز ویستا است. ویندوز ۷ بهتر و موثرتر می تواند از منابع سیستمی و حافظه ها استفاده کند و ظاهر آن آنقدر جذاب است که هواداران ویندوز شرمندانه هواداران مک نشوند.

بدون شک ویندوز ۷ قوی ترین سیستم عامل مایکروسافت در سال های اخیر است و باز هم بدون شک بالاخره ما به سراغ آن خواهیم رفت.

اکس پی رنجور و فرتوت

کاربران اکس پی احتمالا بخواهند که این بار را بپزند، دلایل زیادی برای این کار وجود دارد. سیستم های قدیمی تر مثل ویستا سخت افزار را خجالت زده نمی کنند و اکس پی از ظاهری پیر رنج می برد و قابلیت های امنیتی بسیار پایینی دارد و به سرعت پشتیبانی مایکروسافت را هم از دست خواهد داد.

مایکروسافت با فروش آن دیگر پول زیادی به دست نمی آورد و دیگر نباید به سراغ اکس پی رفت، حالا هر چقدر هم که ویندوز اکس پی ویندوز خوبی باشد، نمی توان از یک کمپانی چندصد میلیارد دلاری انتظار داشت که تا ابد یک سیستم خوب را بفروشد و به سود کمتر از ایده آل قانع شود. دوران اکس پی سرآمده است.

بایدها و نبایدهای ارتقا به ویندوز ۷ رنج و سرمستی

بایدها

برنامه ها تاثیر نمی گذاشتند و حتما تعجب خواهید کرد که دستگاه هایی که در ویستا کار نمی کردند، در ویندوز ۷ پشتیبانی شده اند. برنامه هایی که با فرمت ویندوز اکس پی ۳۲ بیتی نوشته شده اند، می توانند بدون هیچ مشکلی کار کنند، در صورتی که برنامه هایی که نیاز به دسترسی مدیریت دارند، در حالت حفاظت شده و مجازی ویندوز اکس پی اجرا می شوند، فکر همه جای این کار شده است.

بزرگترین دغدغه ارتقا از ویندوز ویستا به هفت، شاید برای کاربران خارج از کشور، مساله هزینه ۱۵۰ دلاری آن باشد، ولی برای ما که احتمالا به زودی (با کمال تاسف) به مبلغ ۲۰۰۰ تومان می شود، خرید، حتی این مشکل هم برای به روز بودن وجود ندارد. از طرف دیگر، ضعف های ویستا و کندی های گاه و بیگاه آن، حتی از ویروس ها و جاسوس افزارها هم بدتر است.

تقریبا تمام اهالی فن معتقدند که ویستا بدترین سیستم عاملی است که تاکنون تولید شده است.

شاید بهترین گزینه در حال حاضر برای کاربران ویندوز اکس پی، که کامپیوترهایی قدیمی دارند و دست کم یک هارد ۵۰۰ گیگابایتی و ۲ گیگابایت رم روی آن نصب کنند.

قیمت هارد و رم تا به حال اینقدر ارزان نبوده و بهترین فرصت برای اینکار همین الان است. بعد از

اینکار، تنها کافی است یک ویندوز ۷ کنار اکس پی خود نصب کنید و به مرور برنامه ها و پرونده ها را به آن منتقل کنید تا ۲۲ اکتبر از راه برسد. حتی اگر زمانی خواستید بازی کنید که ویندوز اکس پی گزینه مناسب تری در اختیارتان قرار می داد، سری هم به آن ویندوز می زنید.

آیا هزینه ای که در قبال دریافت ویندوز ۷ باید نصیب ما شود، می تواند عامل موثری باشد که اکس پی را رها کنیم؟ ویستا که این ارزش را نداشت. اما من به شخصه ویندوز ۷ را بررسی کردم و قاطعانه به شما می گویم پاسخ این سوال «بله» است. من حتی روی لپ تاپم که ویندوز ویستای اریجینال داشت هم ویندوز ۷ نصب کردم.

جدید به ندرت به سراغ عملکرد بهتر می روند. سازمان ها هم به دنبال این هستند که هزینه های اضافه را کم کنند و اگر بخواهند پروژه ای تعریف کنند که سیستم عامل جدیدتری داشته باشند و در مقابل، هیچ عملکرد بهتری نصیب شان نشود، کدام مدیرعاملی پای برگه تایید را امضا خواهد کرد؟

اگر شما سیستمی دارید که با ویندوز ویستا کار می کند، هیچ دلیل فنی، منطقی، احساسی و ... وجود ندارد که نخواهید به ویندوز ۷ بروید. خاموش کردن UserAccountControl در ویندوز ۷، بسیار بهتر و ساده تر است. برنامه هایی که درست رفتار نمی کنند، هنگ نمی کنند، روی کار شما برای دیگر

آیا هزینه ای که در قبال دریافت ویندوز ۷ باید نصیب ما شود می تواند عامل موثری باشد که اکس پی را رها کنیم؟

شرکت های تجاری که به ویندوز ۷ اریجینال نیاز دارند نیز از طرف دیگر، باید فکر هزینه گزاف و پیچیده ویندوز در شبکه های پیچ در پیچ سازمانی شان را بکنند. برخلاف برنامه های کاربردی، سیستم های عامل

ویندوز سرور ۲۰۰۸ رسید

کاربردی به ویندوز خود اضافه کرده است که از میان آنها می توان به BitLocker to Go (نرم افزاری که برای رمزگذاری دیسک های USB به کار می رود) AppLocker (نرم افزاری که مدیران سیستم با آن، به طور مرکزی نرم افزارهای نصب شده سیستم ها را کنترل می کنند) و سرویس های دیگری از جمله Powershell که به سیستم اضافه شده است.

یکی دیگر از ویژگی های جدید که انتظارش می رفت، سطح باز یافت اکتیو دایرکتوری است. در گذشته، اگر کاربر یا کامپیوتری از اکتیو دایرکتوری پاک می شد، پروسه بسیار طولانی و دردناکی برای بازگشت آن وجود داشت. اما با این توزیع ویندوز سرور، تنها با یک دستور می شود آن کاربر را برگرداند.

مایکروسافت اعلام کرده است که مشتریان عمده نیازی به خرید مجدد مجوز ندارند و می توانند آن را

منابع سازمانی شان ندارند. اتصالات خودکار خود به خود انجام می شود و تنها کافی است که کامپیوتر سازمانی هم از ویندوز ۷ برخوردار باشد و قابلیت DirectAccess آن فعال باشد.

یکی دیگر از ویژگی های ویندوز سرور که به ویندوز ۷ وابسته است، BranchCache است. این ویژگی برخی از عملکردهای بهینه سازی WAN و بهبود سرعت نرم افزاری را انجام می دهد و در دفاتر شعبات بسیار کاربرد دارد و می تواند محتویات داده های دالود را ذخیره کرده و پروتکل های HTTP و SMB را سریع تر کند.

گفته می شود که با کمک BranchCache تا ۴۰ هزار دلار در تجهیزات شبکه امکان صرفه جویی وجود دارد.

مایکروسافت همچنین چندین نرم افزار امنیتی

مایکروسافت ویندوز سرور ۲۰۰۸ R2 را عرضه کرد. با این عرضه که چهارشنبه گذشته، یک هفته زودتر از موعد، اتفاق افتاد، ویندوز سرور ۲۰۰۸ جدید، در چندین نقطه با آخرین سیستم عامل مصرف کننده این شرکت، یعنی ویندوز ۷ نقاط مشترک زیادی دارد.

مهم ترین ویژگی در ویندوز سرور ۲۰۰۸ R2، امکان Live Migration است. قابلیتی که در آن می توان بار سرور مجازی شده را در دیتاستر به جای دیگری منتقل کرد. این ویژگی که در ویندوز ۲۰۰۸ قدیم وجود نداشت، یکی از ضعف های مایکروسافت نسبت به vmWare به حساب می آید. کاربران حالا می توانند دیسک های مجازی را بدون دستکاری سیستم، اضافه یا کم کنند و حتی سیستم را از VHD بوت کنند.

دو ویژگی عمده دیگری که ویندوز سرور ۲۰۰۸ R2 دارد، به ویندوز ۷ نیاز دارد. ادغام IPv6 و IPSEC برای حذف الزام به حضور VPN. این یعنی کاربران دیگر نیازی به استفاده از VPN برای دسترسی به